

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 21 (327)
2018. gada
11. novembris

Dievs, svētī Latviju!

Dievs svētī Latviju dzimšanas dienā, simtgades jubilejā, vēsturiskajā aizsākumā!

Dievs svētī Latviju par tautas paraugu cilvēcībā un ticībā, par centieniem aizsargāt ģimeni un dzīvību, iestāties par katra cilvēka cieņu, īpaši nabagiem, atstumtiem un visiem bāreņiem.

Dievs svētī Latviju par kristiešu mīlestību un uzticību Baznīcai. Lai visas mūsu zemes tautas atrod Kristū spēku pārvarēt senās vai nesenās pretestības un uzskata sevi par viena debesu Tēva bērniem.

Dievs svētī Latviju un visus tās iedzīvotājus, kuru progresu un cieņu Tu vēlies veicināt. Lai tie saglabā bagātās cilvēciskās un reliģiskās vērtības un vēlas sadarboties labākas nākotnes veidošanai.

Dievs svētī Latviju, kas cenšas auglīgā un konstruktīvā dialogā uz visiem laikiem nojaukt šķelšanos savu bērnu vidū. Lai neviens netiek izslēgts no šī dialoga. Lai tas satuvina visus iedzīvotājus - gan Kristum ticīgos, gan tos, kas ir tālu no Viņa. Vienīgi šādā veidā realizēsim nākotnes ieceres, kuras vēlas labas gribas

pilsoņi, kas pieder dažādiem politiskajiem un kultūras sektoriem.

Dievs svētī Latviju par reliģisko brīvību, kas ļauj Viņu godināt un slavēt. Šī brīvība garantē stabilitāti un dod pilnīgu nozīmi citām brīvībām un pamattiesībām.

Dievs svētī Latviju par labu Kristus Baznīcai. Vairāk kā 800 gadus garīdznieki, klosterļaudis un laji, nodevušies jaunai evaņģelizācijai, uzticīgi sekojot Kristum un Viņa Evaņģēlijam ir sludinājuši Dieva valstību mūsu zemē. Lai šis misiju darbs turpinās, tuvinot katru cilvēku

Jēzum un veicinot satikšanos ar Viņu.

Valsts svētku

Jubilejas dievkalpojums

Svētdien, 18. novembrī, plkst. 18:30

Vada V.E. arhibīskaps Zbigņevs
Stankevičs

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 11. novembris. Parastā Liturģiskā laikposma 32. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi
13.15 Svētdienas skolas nodarbības
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Solvitu Ievu Klapari, Kristīnu Elizū un Paavo Elisteru
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par +Leontinu Kalnāju

Pirmdiena, 12. novembris. Sv. Jozafats, bīskaps un moceklis. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Franci, +Veroniku, +Albertu un +Regīnu Stivriņiem

Otrdiena, 13. novembris

8.00 Sv. Mise par +Antonu Strodu
19.00 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Trešdiena, 14. novembris

8.00 Sv. Mise par Kubašu un Nicecku ģimeņu mirušajiem un dzīvajiem
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 15. novembris

8.00 Sv. Mise par Inesi
11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem par Zintas Bāliņas veselību;
Piedalās kopienas „Kamila” ansamblis

Piektdiena, 16. novembris.

8.00 Sv. Mise par +Vaidiluti un +Laimoni Žūkiem
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 17. novembris. Sv. Elizabete no Ungārijas, mūķene. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Rasmu
18.00 Sv. Mise – dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 18. novembris. Parastā Liturģiskā laikposma 33. svētdiena. Latvijas Republikas proklamēšanas 100 gadadiena.

8.00 Sv. Mise Felicitijas nodomā un lūgšana „Svētais Dievs”
09.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi; Kora koncerts
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Dzintru Gludiņu viņas dzimšanas dienā
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 19. novembris

8.00 Sv. Mise par Laimu Matisoni

Otrdiena, 20. novembris

8.00 Sv. Mise par +Veroniku Valteri
18.00 Sv. Mise Adorācijas kapelā par labdariem

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontakttālruni

Sv. Jēkaba katedrāle:
tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:
mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 21. novembris.

**Vissvētākās jaunavas Marijas
prezentācija templī. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Rūdolfu Grosbergu
16.30 - 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 22. novembris.

**Sv. Cecīlija jaunava un mocekle.
Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Rūdolfu Grosbergu
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem, Malvīnes
Raupas nodomā par mūžībā aizgājušajiem
tuviniekiem, draugiem un paziņām.

Piektdiena, 23. novembris.

8.00 Sv. Mise par Rūdolfu Grosbergu;
Jēzus Sirds litānija.

**Sestdiena, 24. novembris. Sv. Andrejs
Dung-Laks, priesteris, un viņa biedri,
mocekļi. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Rūdolfu Grosbergu

Svētdiena, 25. novembris. Parastā

**Liturģiskā laikaposma 34. svētdiena.
Mūsu Kungs Jēzus Kristus, Vispasaules
Karalis. Lieli svētki. Draudzes svinības.
Vissvētākā Sakramenta adorācija.**

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana
„Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Aivaru
Punculi;

Cilvēces veltīšanās akts Jēzum Kristum;
Procesija

13.15 Svētdienas skolas nodarbības

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Gutānu
ģimenes mirušajiem

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Rūdolfu Grosbergu
*Pilnas atlaidas par cilvēces veltīšanās
aktu Jēzum Kristum Karalim.*

*Ziedojumi šodien tiek vākti Rīgas Garīgā
semināra uzturēšanai.*

Samierināšanai un mieram

Lai slava Tev, mūsu Kungs un debesu

Latvijai 100

Tēvs, katra
labuma Avots,
katra mierinājuma
Devējs, jo savā
bezgalīgā

labestībā esi
samierinājis mūs
ar sevi un vienu
ar otru, caur Jēzu

Kristu, tavu dievišķo Dēlu. Palīdzī mums
izpildīt tavu gribu, lai mūsu Latvijā patiesi
atnāk Tava taisnības, mīlestības un miera
valstība. Ar paļāvību lūdzam, lai mūsu
tautas dēlu un meitu sirdīs Tavas
piedošanas vārds pārvar visas pretestības
un saspīļejumus, lai nostiprina vēlmi
izprast vienam otru, lai ar Tavu žēlastības
spēku, piedošana un miers iestājas katrā
cilvēkā, ģimenē un visā sabiedrībā.

Atved mūs atpakaļ pie sevis, žēlsirdības
Tēvs. Palīdzī piedzīvot prieku par
saņemto piedošanu, lai mēs zinātu, kā
dalīties tajā ar citiem. Atjauno mūs ar
savu Garu, lai mēs atklātu svētlaimes
vārdu žēlastību: „Svētīgi miera nesēji”
(Mt 5, 9). Palīdzī apercerēt krustā sistā un
augšāmceltā Kristus vaigu, mūsu
samierināšanās noslēpumu, neierobežoto
mīlestību, kas izslēdz visu vardarbību,
dzīvo Avotu, no kura plūstošā piedošana
ietver pat ienaidniekus, lai kā viena Tēva
bērni mēs visi redzētu viens otru kā brāļus
un māsas Viņa vārdā. Ar savu atpestījošo
asinī apstādīni vardarbību un atriebību,
kas izraisa naida darbu virkni, sēj
iznīcību, teroru un nāvi.

Lūdzamies, lai visas Latvijas ģimenes,
pārvarējušas grūtības un likstas, piedzīvo
Jēzus atstāto mieru; lai tajās plaukst

kristīgie tikumi, lai bērni uzaug īstas mīlestības pieredzē, lai jaunā paaudze gatavojas sekmēt taisnīgākas un solidariskākas sabiedrības veidošanu.

Dāvā valsts vadītājiem garīgo un morālo spēku kalpot kopīgam labumam, lai atvērti Tava vārda prasībām, tie vienmēr ņemtu vērā tautas ilgas pēc saskaņas un miera. Apgaismo visus labas gribas ļaudis, lai Tava žēlsirdības un piedošanas Vārda aizkustināti, tie pilnībā novērstos no visu veidu vardarbības, kas tik ļoti ievaino un neved uz mieru.

Lai uz samierināšanu norāda un to veicina visi Baznīcas bērni: garīdznieki, Dievam veltītās personas, visi ticīgie, lai dedzībā atjaunota evaņģelizācija nes augļus piedošanā un saskaņā, taisnībā un mierā.

Lai Aglonas Dievmātes, Māras zemes Karalienes mīlestība vieš visos mūsu zemes iedzīvotājos gaišas un pozitīvas domas, apvieno tautu kā vienu saimi, kas dzīvotu pēc kristīgās ticības mīlestības civilizācijā.

To lūdzam, Labestīgais Tēvs, Tava Gara spēkā caur Jēzu Kristu, Miera Valdnieku un mūsu Samierinātāju. Amen.

Sirsnīgi sveicam !

**V.E. Rīgas metropolijas
arhibīskapu metropolītu
Zbigņevu Stankeviču ar
Triju Zvaigžņu ordeņa
saņemšanu.**

Latvijas Republikai - 100

Svinam Latvijas neatkarības lielo jubileju. Pirms 100 gadiem mūsu tauta sagaidīja ilgi gaidīto valstiskās neatkarības pasludinājumu. Vēsturiskā taisnība nāca, pateicoties labvēlīgai politiskai situācijai, bet galvenokārt izejot no tautas centieniem saglabāt savu identitāti un garīgo brīvību.

Daudzi Latvijas dēli un meitas ietekmēja šo sasniegumu ar savām spējām, enerģiju un sūru darbu. Daudzi samaksāja par Tēvzemes brīvību ar savām asinīm un dzīvību.

Mūsu senči daudz ko sasniedza cerībā, kas izriet no ticības Dievam, vēstures un tautu Kungam. Šī ticība uzturēja tos arī pēc neatkarības pasludināšanas, kad bija jāmeklē vienotība, neskatoties uz dažādībām, bija jāceļ valsts, jāaizsargā tās robežas un jāatbrīvojas no postošu ideoloģiju iespaida.

Komunistiskā ideoloģija un Otrais Pasaules karš diemžēl pārtrauca šo labi uzsākto darbu, bet saglabājās ticības sēkla, kas tagad, pateicoties dievišķai apredzībai, atkal nes augļus, pat ja dažkārt tie redzami vienīgi kristīgā cerībā.

Pateiksimies labajam Kungam par šo dāvanu no Viņa žēlastības. Uzticēsim Viņam mirušo un kritušo dvēseles. Šajā dienā īpaši lūdzam Dievu par ticību, cerību un mīlestību visiem Latvijas patriotiem, lai tie labi izmantotu dārgi iegūto brīvību vienotībā un mierā. Lai Aglonas Dievmātes aizstāvība vienmēr pavada mūsu Tēvzemi un visus mūsu tautiešus.

Nav iespējams mīlēt neredzamo Dievu bez mīlestības uz tuvāko, kuru redzam (sal. 1 Jņ 4, 20-21). Tieši mīlestība uz Tēviju īsteno Dieva tuvāk mīlestības bausli. Tas nozīmē, ka dzīve jāveido tā, lai ņemtu vērā ne tikai savas intereses, bet arī citu intereses - būt dalībniekam, atsaucīgam, rūpīgam, ne vienaldzīgam. Gudrība ir sekojoša: trepju augšgalā nevar uzkāpt, nepārvarot zemākos pakāpienus. Tāpat nav iespējams sasniegt Debesis, ja sākumā nav spēju iemīlēt savu dzimto namu – valsti, kur piedzimi, tautu, kurai esi piederīgs.

Kad cilvēks atklāj sev kaut ko labu, viņš vēlas tajā dalīties ar citiem. Sevišķi jaunībā ir vēlme izplatīt savu pasaules skatījumu, atrast aizvien vairāk domu biedru.

Tomēr, aizstāvot savus uzskatus, jāmacās atzīt otra cilvēka brīvību. Tā dara Dievs. Viņš neiebrūk mūsu dzīvē kā tirāns, bet dod iespēju brīvi izpausties. Tā arī mums, sekojot Viņam, būtu jāciena citu cilvēku dzīves izvēle. Šajā gadījumā sakaru līdzeklis var būt vienīgi dialogs. Tikai dialogā un sadarbībā ar citiem varam izveidot īsti harmonisku sabiedrību, kas spētu ietvert dažādas kultūras, reliģijas un tradīcijas.

Pateicoties gudrai un līdzsvarotai politikai, būtu jāsekmē uzticība un sadarbība, lai nekad nerastos konflikti un vardarbība ideoloģisku motīvu dēļ.

Mīlestība pret savu tautu, reliģiju un kultūru ietver arī labu attieksmi pret citu tradīciju un uzskatu piekritējiem. Īsti patriots ņem vērā arī citu valstu un tautu

garīgos sasniegumus, lai tos apguvis, bagātinātu savu kultūru.

Liela nozīme ir solidaritātei. Sabiedrība, kurā zaudēta solidaritāte, nav spējīga pastāvēt. Solidaritāte – tā ir spēja dalīties ar citiem rūpēs, problēmās, skumjās un slimībās - tā ir savstarpēja atbalsta sistēma. Jo augstāks sabiedrībā ir solidaritātes līmenis, jo stiprāka ir sabiedrība. Sabiedrība bez solidaritātes kļūst par ķīseli, gausu masu, kas nespēj izturēt nekādu spiedienu vai pretestību. Tāda sabiedrība vienkārši sadalās un izzūd.

Vārdu “solidaritāte” diezgan daudz nonēsāja kreisās ideoloģijas, bet pati solidaritātes ideja izriet no Dieva nodoma par pasauli un cilvēku. Ja, dzirdot par citu nelaimēm, paliekam pilnīgi aukstasinīgi un vienaldzīgi, ja ziņas par traģiskiem notikumiem neliek kaut brīdi aizlūgt par nelaimīgiem cilvēkiem, tātad notiek kaut kas slikts, postošs.

Solidaritāte izpaužas lūgšanā, domās, gatavībā palīdzēt, arī materiālajā palīdzībā. Kad ļaudis vāc ziedojumus, dažkārt atsakoties no saviem nelielajiem uzkrājumiem, lai kādam slimam bērnam būtu iespējama operācija, tad šādi darbojas un izpaužas solidaritāte.

Varētu likties dīvaini, ka darbs apvieno visus un solidaritāte darbojas ārpus robežām. Bet, ja solidaritāte kaut kā tiek ierobežota, tad tā vairs nav solidaritāte - tā jau ir kooperatīva vienošanās. No vēstures zinām, cik bīstamas kooperatīvas solidaritātes sistēmas, kas vērstas pret citām sistēmām. Šādu sistēmu sadursme ir bīstama sabiedrībai. Starp citu,

kooperatīvas solidaritātes sistēmu izmantoja revolūcijas, kas vērstas uz to, lai likvidētu attiecības sabiedrībā. To gan sauca par šķiru solidaritāti, bet būtība tāda pati - kad notiek sadursme cīņā par vietu zem saules, viena sabiedrības daļa tiek pretstatīta otrai.

Īsta solidaritāte nevar būt šauri korporatīva. Darba kolektīvā var būt sava aroda solidaritāte, bet arī tai nav jābūt vērstai pret sabiedrību un citiem. Tautu vienojoša solidaritāte nodrošina tai dzīvotspēju.

Sabiedrību dzīvi nosaka laicīgi, juridiski likumi, tomēr tajos ieviešami morāli principi. Valstij, skolai, Baznīcai jāaudzina cilvēkos spēks būt vienam priekš otra. Audzināšana mīlestībā sākas ar to, ka cilvēka sirdī nostiprinās labais. Jebkāds ļaunums nav saskaņojams ar Dieva likumu. Noziedznieks sevi atrauj no sabiedrības, tāpat cilvēks ar ļaunumu sirdī atkāpjas no Dieva likuma.

Nav saskaņojami ļaunums sirdī un ticība. Ja uz kādu ir dusmas, piedodam; ja uz kādu vēlamies izlaist savas emocijas, apstājami. Jo dzīves likums ir mīlestības likums, un, ja mums trūkst mīlestības, kāda bija Dieva svētajiem, tad varbūt, lai mums pietiek labestības, līdzcietības, rūpju, kas kaut mazliet spēj izmainīt otru cilvēku un visas sabiedrības dzīvi.

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Dzimtenes mīlestība vēl nav savas tautas mīlestība. Īsts patriotisms vispirms parādās mīlestībā uz to tautu, kurai cilvēks piederīgs ar savu izcelšanos. Kristus ar savu izcelšanos nāca no jūdu tautas un vēsture liecina, ka jau tanī laikā

pasaulē šo tautu nīda, bet Kristus to mīlēja no visas sirds, jo tā bija Viņa tauta.

Kādā dienā, palīdzību meklēdams, pie Kristus griezās kāds pagānu virsnieks. Tā lūgumu atbalstīja ievērojami jūdu tautas pārstāvji. Viņi norādīja uz savas rīcības pamatu: „Jo viņš mīl mūsu tautu, un viņš mums arī uzcēla sinagogu” (Lk 7, 5).

Šie vārdi pietiekami skaidri runā par Kristus mīlestību pret savu tautu. Viņš bez ierunām izpildīja pagānu virsnieka lūgumu, jo tas mīlēja Viņa tautu. Gandrīz ikviena Evaņģēlija lappuse vēstī par Kristus mīlestību pret jūdu tautu - Viņš to mīl arī tad, kad tās pārstāvji Viņu nicina, nīst un beigās — noslepkavo.

Kristus laikos jūdu tauta gandrīz pilnīgi bija zaudējusi savu neatkarību - tā bija pakļauta Romas impērijai. Tauta šo kārtību atzina un ikdienas dzīvē valdīja politiskais miers. Tādēļ Kristus nodokļu maksāšanu Romas ķeizaram jau uzskata par sirdsapziņas lietu. Bet Viņš redzēja vēl ko citu, ka Viņa tauta savas vainas dēļ pazaudēs atlikušo neatkarības daļu, ka svētā pilsēta Jeruzaleme kopā ar visu valsts vienības simbolu - templi - aizies bojā. Un tas notika tanī laikā, kad jūdu tauta Kristus uzgavilēja kā laicīgam valsts valdniekam. Viņš tad rūgti raudāja. (sal. Lk 19. nod.). Nedaudzas dienas pēc šī notikuma savā krusta ceļā uz Golgātas kalnu Kristus aicināja pilsētas sievas un mātes raudāt par saviem bērniem, par savas tautas, tēvzemes un tās galvaspilsētas bojā eju (sal. Lk 23, 27-31).

Tas ir zīmīgi, ka Evaņģēlijā atrodam tikai divus gadījumus, kur Kristus raud: Viņš raud pie sava drauga kapa (Jņ 11, 35) un raud par draudošo tēvzemes bojā eju (Lk 19, 41). Tās nebija tikai un vienīgi sāpju asaras par savas jūdu tautas grēcīgumu un gandarījuma trūkumu, bet

tā bija arī mīlestība pret savu zemi un tautu, kas lika ritēt asarām pār Pestītāja dievišķajiem vaigiem. Šī senā laikmeta vēsture mums var pastāstīt, ka toreiz pasaulē bija vēl grēcīgākas pilsētas nekā Jeruzaleme, un daudzas tautas atradās uz daudz zemāka morālā līmeņa nekā jūdu tauta.

Kristus raudāja savas tautas un savas tēvzemes galvaspilsētas dēļ.

Savas tautas un savas tēvu zemes mīlestība ir ne vien kristīgais tikums, bet arī pienākums. Šī pienākuma pildīšanā ir atrodamī soļi sekošanā Kristum. Savas tautas un dzimtenes aizmīšana, atteikšanās grūtā brīdī tai palīdzēt un tās nodošana ir arī Dieva ceturtā baušļa pārkāpšana.

Tautas un dzimtenes mīlestība ir tikums, bet to nedrīkst uzskatīt kā augstāko tikumu – tāds uzskats ir tikai šaura nacionālisma ietvaros.

Brīdinošu piemēru rāda arī ideoloģizētais internacionālisms. Krievu filozofs V.S.Solovjovs raksta: „Katrai tautai ir tiesības dzīvot un brīvi attīstīt savus spēkus, netraucējot citu tautu tiesības. Šāda līdzīgu tiesību prasība visu tautu labā ienes politikā it kā augstāku morālisku ideju, kurai jāpakļauj tautu patmīlība. Šajā augstākajā idejā visas tautas savā starpā ir solidāras, un, raugoties uz šo solidaritāti, cilvēce vairs nav tukšs vārds. No cita skatpunkta raugoties, šīs tautu pašsajūtas modināšana katrā tautā, īpaši lielākajās stiprākajās, veicina tautas patmīlību jeb nacionālismu, kam nav nekā kopēja ar taisnību un kas ārēji parādās pavisam citā veidā. “Mūsu tauta ir vislabākā no visām tautām un tādēļ tā nolemta tam, lai iekarotu citas tautas, vai, katrā gadījumā, lai tā ieņemtu pirmo, augstāko vietu starp tām.”

Ar šādu formulu vēsturiskajā pasaulē ienāk dažādas varmācības, apspiešanas, nemitīgi kari, viss ļauns un tumšs.“

Šo Solovjova vārdu patiesīgumu apstiprina 20. gs. personīgā un kolektīvā pieredze.

Kristīgais patriotisms pēc Kristus parauga sevī ietver visu cilvēku sabiedrību. Visas zemes tautas, visu cilvēci, Kristus ir padarījis par lielu Dieva saimi pasaulē.

„Jūs esat dzirdējuši“, saka Viņš, „ka ir sacīts: mīli savu tuvāko un nīsti savu ienaidnieku. Bet es jums saku: mīliet savus ienaidniekus, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā un godu laupa“ (Mt 5, 43-44).

Kristus mīlestība laužas ārā no jūdu tautas šaurajiem ietvariem un aptver visu cilvēci bez tautību, valodu un tautu izšķirības. Tāpēc šovinistiski noskaņotiem jūdu nacionālistiem Viņš pastāsta līdzību par žēlsirdīgo Samarieti, norādot, ka ikviens

cilvēks, arī svešinieks, ir mūsu tuvākais un tas mums jāmīl ar tādu mīlestību, kas ir spējīga nest upurus viņa vai viņas labā.

Šaurais jeb šovinistiskais nacionālisms ir asā opozīcijā patiesam vai kristīgam patriotismam. Pašlepnums un iedomība, kas ir šī šaurā nacionālisma rakstura īpašības, iznīcina savas tautas labklājību un to pakļauj briesmām. Viens no mūsu tautas atmodas darbiniekiem teicis: „Vēsture māca, ka nevis pašnāvība, bet tā mīlestība, kas sniedzas pāri pār mājas žoga, dzimtas robežām, kas aptver sevī ne vien asins radus, bet arī cilti, tautu, visu cilvēci, ir vienīgais nešaubīgais sadzīves pamats.”

Kristīgais patriotisms meklē mieru ar cilvēkiem, vairo mīlestību un atrod piedošanas veidus un ceļus pretiniekiem, lai tos padarītu sev par draugiem.

Ja Kristus saka vārdus „mīliet savus ienaidniekus”, tad šos vārdus Viņš saka kā apspiestajiem, tā arī apspiedējiem. Tas ir ļoti prasīgs Dieva bauslis. Mūsu sirdīs Viņš grib iedegt mīlestības uguni, bet tai nav jābūt ar iznīcinošu kvēli - tai jābūt dzīvīgumu un siltumu nesošai ugunij.

Lai Latvijas lielajā jubilejā šis patiesas mīlestības un maiguma siltums pārņem katra šeit dzīvojošā cilvēka sirdi. Patiesi liela ir bijusi 18.novembra diena pirms 100 gadiem! Tā nāca kā Dieva dāvana tautai, kas ilgus gadus gaidīja uzlēcam brīvības sauli. Piepildījās senais pravietojums: „Ļaudis, kas sēdēja tumsībā, ieraudzīja lielu gaismu un tiem, kas sēdēja nāves zemē un ēnā, uzlēca gaisma” (Is. 9, 2, sal. Mt. 4,16).

18. novembris ir drošākā garantija tautas nākotnei. Tik ilgi, kamēr pieminēsim šo dienu; tik ilgi, kamēr turēsim cieņā latviešu tikumu; tik ilgi, kamēr latviešu valoda būs kaut kas vairāk nekā tikai saprašanās līdzeklis; tik ilgi, kamēr nebeigsim lūgt Augstāko: „Dievs, svētī Latviju!” Šai ticībā vēlamies īpaši šajās dienās lūgt Dieva žēlastību zemei, kas tik daudz cietusi. Lai Dievs uzklausa mūsu lūgšanas!

Dziedināšanas dievkalpojums

*Sestdien, 17. novembrī,
Plkst.18.00*

Lūgšana

Visvarenais un mūžīgais Dievs, kas pasaulē radīji tautas un liki to sirdīs alkas pēc brīvības, mēs pazemīgi lūdzam patiesu brīvību mūsu tēvu zemei un tautai.

Pārbaudījumi, kurus Tu lēmi, lai nav par pazudināšanu Latvijai, bet gan ātrākai tās augšāmcelšanai un lielākai labklājībai.

Kungs, svētī tos, kas bija spiesti atstāt savu dzimto zemi! Dod spēkus varonīgi pārvarēt trimdas nastu un grūtības. Dari, Kungs, lai visi paliktu uzticīgi savai Dzimtenei un reiz tur atgrieztos, nesot spožu jaunas atdzimšanas uguni.

Kungs, sūti gudrības un stipruma garu visiem tiem, kas strādā mūsu tautai un ziedojas viņas labā!

Dod savu tēvišķo mīlestību un glābšanu Dzimtenē palikušajiem brāļiem un māsām, Tava vārda un tautas mīlestības dēļ stiprini cietējus, mierini noskumušos un visus tos, kam ir pāri darīts.

Mūžīgo gaismu, Kungs, dod tiem, kas jau atstājuši šīs dzīves ciņas laukus un dus Tavā mierā.

Vissvētākā Jaunava Marija, mūsu Aglonas baznīcas Žēlsirdības Māte, uztici savam dievišķīgajam Dēlam Jēzum Kristum mūsu Latviju, kuras bērni Tevi tik sirsnīgi mīl un gadu simteņiem Tevi godina.

Nepieļauj, lai Tava Dēla vārdu izrautu no latviešu bērnu sirdīm!

Māras Zemes Karaliene, lūdz Dievu par mums!

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 500 eks.

www.jekabakatedrale.lv